

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.sz.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a Szigethy-Papp Ügyvédi Iroda által képviselt a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. évi január hó 7. napján kelt 3.K.32.858/2007/6. számú ítélete ellen a felperesi beavatkozó által 9. sorszám alatt, a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes csatornáján 2007. január 9-én sugárzott című műsorszám rovatának vendége volt. A vendéget, egy válaszcikke nyomán, mind a kérdező riporterek, mind a műsorvezető az általuk tényként kezelt antiszemita álláspont megerősítésére akarták rávenni, amit a vendég folyamatosan visszautasított. Az alperes a 1269/2007. (V.30.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes a fentiek szerinti műsorszámmal megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. tv. (a továbbiakban: Rttv.) 23.§-ának (2) bekezdését, és ezért 500.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. A bírság kiszabása során a jogsértés súlya

mellett figyelembe vette a korábbi jogsértéseket, és azt, hogy a négy legutóbbi egy éven belül volt szankcionálva.

A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatását, elsődlegesen a jogsértés hiányának megállapítását, másodlagosan a bírság mérséklését kérte. Álláspontja szerint a műorszám megfelelt a jogszabályi követelményeknek, a kiszabott bírság, pedig eltűzött.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta.

A felperesi beavatkozó csatlakozott a kereseti kérelemhez. Álláspontja szerint a műorszám jellegéből adódóan a vendégnek vállalnia kell, hogy komoly vita, feszültség alakulhat ki.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét. Megállapította, hogy a műorszám jellege kétségtelenül dinamikus, szükséges a célratörő műsorvezetés, de ez nem eredményezheti a riortalany megnyilvánulásainak erőszakos elfojtását, az pedig végképp elfogadhatatlan, hogy a műsor a riporterek szócsöveként az ő véleményüket, értéktételetüket közvetítse. Rá kell kérdezni a riortalany szándékaira, de az ítélezés, véleményalkotás, a néző befolyásolása nem tartozik a riorter feladatai közé. A műorszám nem volt sem kiegyensúlyozott, sem tárgyilagos, sem elfogulatlan. A bírság kiszabása is jogszerű volt.

Az ítélet ellen mind felperes, mind a felperesi beavatkozó fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a jogsértés hiányának megállapítását kérte. Álláspontja szerint mind a témaválasztás, mind a felteendő kérdések a műsorvezetői szabadság körébe tartoznak. A műorszámban vizsgált nyilvános levélváltás, illetőleg annak esetleges antiszemita vonatkozása közérdeklődésre számot tartó esemény volt, ehhez képest a fő kérdés is az volt, hogy megjelent-e antiszemitizmus a levélben. Ha a vendég a feltett kérdésre nem reagál, vagy eltereli a beszélgetést, a riportereknek törekedniük kell a válasz megszerzésére. Nem voltak erőszakosan elfojtva a riortalany megnyilvánulásai. Az alperes és az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a műsorvezetői feladatok ellátása akkor jogszerű, ha csak a riortalanyok igényeihez igazodik, a meg nem válaszolt kérdést többé nem tennék fel. Ez a téves értékelés nem alapozhatja meg az Rttv. 23.§-a (2) bekezdésének sérelmét.

A felperesi beavatkozó fellebbezésében szintén az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint nem volt jogsértés, a riortalany kifejthette véleményét, a műsorvezetők sem politikailag, sem egyéb értelemben nem voltak elfogultak. A műorszámban a közélet legkiélezettebb kérdéseit vitatják meg, amely dinamikus, célratörő műsorvezetést igényel.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte tekintettel arra, hogy a felperes és felperesi beavatkozó fellebbezésében nem adott elő olyan új tény, vagy bizonyítékot, amely az elsőfokú ítélet megváltoztatását eredményezné.

A felperes és a felperesi beavatkozó fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetéseket vont le, ítélete megalapozott. A felperesi oldal fellebbezéseire tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a következőket emeli ki.

Az Rttv. 23.§-a (2) bekezdése szerint a közszolgálati műsorszolgáltató és a közműsor-szolgáltató rendszeresen, átfogóan, elfogulatlanul, hitelesen és pontosan tájékoztat a közérdeklődésre számot tartó hazai és külföldi eseményekről, a vételkörzetében élők életét jelentősen befolyásoló eseményekről, összefüggésekről, vitatott kérdésekről, az eseményekről alkotott jellemző véleményekről, az eltérő véleményeket is beleértve.

A műsorszolgáltatók szerkesztési szabadságát a kiegyensúlyozott, elfogulatlan tájékoztatás követelménye, a véleménypluralizmus fenntartása érdekében korlátozza, és ennek folyományaként a műsorszám riporterének, vagy műsorvezetőjének szabadsága nem parttalan, minden esetben az Rttv-nek alárendelt.

A felperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben a hírműsorok kiegyensúlyozott tájékoztatásának követelménye nem csak hogy nem jelenti a riportalanyok igényeihez való igazodást, hanem meg is követeli a riportalanyéval ellentétes vélemény képviselését: annak hiányában éppen úgy sérülhet az Rttv. 23.§-ának (2) bekezdése. A riportalany válaszának elérése, vagy a válasz elmaradásából következtetés levonása riporter technika kérdése, de ismét hangsúlyozza a Fővárosi Ítélőtábla az Rttv. által megszabott korlátok szem előtt tartandóságát. Az, hogy a műsorszolgáltató milyen műsorvezetői szabadságot vagy szabadosságot enged meg, a műsorszolgáltató terhén maradó döntés.

A felperes helyesen szögezte le fellebbezésében, hogy ha a vendég nem reagál a feltett kérdésre, akkor a riporternek törekedniük kell a válasz megszerzésére: a kérdező preconcepcionált kérdésnek visszautasítása azonban már tartalmazza a választ. Az előre kialakított állásfoglalás további monoton erősítgetése, súlykolása, nem fér bele a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményébe, és melleleg nem is vár választ a riportalanytól, nem vitatkozik.

A konkrét műsorszám kapcsán a felperesi oldal előadásaival szemben megállapítható, hogy a riportalany nem fejthette ki véleményét, a műsorvezetők közbeszólásai, a vendég expressis verbis antiszemitának való minősítése erőszakosan elfojtotta a riportalany megnyilvánulásait. A műsorvezetők magatartásának, kérdésfeltevéseinek következtében a közérdeklődésre számot tartó esemény nem az volt, hogy megjelent-e a kérdéses levélben az antiszemitizmus, hanem az, hogy a vendég nyíltan vállalja-e a kérdezők szerint meglévő, a vendég által folyamatosan cáfolt, antiszemizmusát.

A műsorszám dinamikus, célratörő műsorvezetést igényel, amit már az elsőfokú bíróság is értékelt. Kétségtelen továbbá, hogy a hírek/vendégek kiválasztásával és bemutatásával a műsorszolgáltatók fontos szerepet játszanak a valóság formálásában, azonban az Rttv. szabályainak és ezen belül a 23.§ (2) bekezdésének szem előtt tartásával mindent el kell követniük kiegyensúlyozott tájékoztatás biztosítása érdekében. A műsorvezetők álláspontjának előzetes kialakítása és annak folyamatos ismételgetése, a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye ellen ható esemény. Ismételten kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, hogy a „vita” (érvek ütköztetése) nem azonos a „sulykolással” (gépies ismételgetéssel): márpedig a perbeli műsorszámban a vendég antiszemita nézeteiről nem vitatkoztak, hanem azt sulykolták, és a kérdezők ezen magatartása miatt sérült az Rttv. 23.§-a (2) bekezdése szerinti kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperest megillető másodfokú perköltségről a Pp.78.§-ának (1) és (2) bekezdésének megfelelően rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, míg a fellebbezési illetéket a felperes személyes illetékmentessége folytán, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi május hó 28. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **Huszárné dr. Oláh Éva** s.k. előadó bíró,
Dr. Losonczy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül: